

STADSGEZICHTEN

door Berrie van Helden

Andrea Sonderen samen met een van haar drie honden en een van de zes pony's bij de stal achter Elderhoeve. foto Jan Wamelink

'Uitkering en spaargeld zijn voor de gedumpte dieren'

Drie grote poedels springen enthousiast tegen haar op. „Die zijn van mij. Alle andere dieren, zoals zes pony's, dertig konijnen, dertig cavia's, vijftien kippen, twee fretten, muizen en vogels vang ik op. Die heb ik gered of die zijn gedumpt. Duizenden keren heb ik meegemaakt dat mensen bij mij een konijn in een doos achterlieten”, zegt Andrea Sonderen uit Arnhem.

Een paar dagen geleden nog kreeg ze een telefoontje van iemand die een pony in Arnhem-Zuid op straat had gevonden. Sonderen weet wel beter. „Hoe kan dat nu? Die man wilde gewoon van dat dier af en had gehoopt dat hij het paardje bij mij kon brengen. Maar ik heb geen plek meer. De limiet is bereikt. Ik kan geen kant meer op. Mijn uitkering en een deel van het spaargeld gaat aan de beesten op.”

Sonderen, geboren in Duitsland, huurde vijftien jaar geleden voor haar twee paarden een wei van de gemeente naast verpleeghuis Elderhoeve in Arnhem-Zuid. „Paardrijden was mijn grote hobby.” Op een ponymarkt zag ze even later een dier dat er slecht aan toe was. „Die heb ik van de slacht gered. Ik kon het niet over mijn hart verkrijgen het paardje daar achter te laten.” Vervolgens kreeg ze van de dierenbescherming mishandelde, vaak uitgemergelde en gewonde paarden aangeboden.

'Ik heb geen plek meer. De limiet is bereikt'

„En zo is mijn hobby uit de hand gelopen. Met vrijwilliger Tamara Martens ben ik vrijwel dag en nacht in de weer.” Ze geeft de dieren te eten, maar ze leert ze ook trucjes. „Die laten wij zien aan bewoners van

verzorgings- en verpleeghuizen.”

Sonderen heeft vorig jaar de Stichting SunFlowers Ranch gelanceerd in de hoop dat sponsors en donateurs met geld over de brug komen. „Zonder hulp red ik het niet.” Het redden van dieren zit haar in het bloed. „Als kind nam ik slakken en wormen mee naar huis. Later haalde ik bij klasgenootjes parkieten en konijnen op. Ze hadden geen zin de kooi schoon te maken en hun huisdier te verzorgen. Dan ontfermde ik mij over de dieren. Mijn moeder werd gek van mij.”